Sociolozi ljude koji se vraćaju roditeljima nazivaju "bumerang djecom", a svjetska statistika pokazuje da je takvih slučajeva sve više. Iako su se odavno osamostalili, mladi se ljudi zbog financijskih problema vraćaju "na maminu spizu", a trend je jednak u Europi kao i u Americi te Kanadi.

Fenomen povratka roditeljima detektiran je u Italiji i Španjolskoj, pokazuju sociološka istraživanja, još u posljednjem desetljeću prošlog stoljeća, ali mladi su se tada kućama vraćali uglavnom jer su završili školovanje. Dvadeset i prvo stoljeće, međutim, sa sobom je donijelo sasvim nove razloge za povratak – većina mladih ne uspijeva riješiti stambeno pitanje i premda bi – uz kredit ili najam – čak i mogli krpati kraj s krajem u vlastitu prostoru, zbog životnog komfora radije se odlučuju na suživot s roditeljima.

To nije čudno, kaže nam demograf Anđelko Akrap . Hrvatska je zaglibila u, kako to nazivaju stručnjaci, socijalnom sterilitetu. Sve manje mladih u očekivanoj životnoj dobi stupa u brak i sve ih se manje odlučuje na potomstvo. I prije krize u zemlji postojao je izuzetno velik broj osoba srednje životne dobi, starih između 35 i 44 godine života, koje nikad nisu ni napustile obiteljski dom. Prednjače muškarci: kod roditelja živi svaki drugi iz istraživanja provedenog 2006. godine, a žene su nešto samostalnije (40% nikad ih nije napustilo obiteljski dom).

Sindrom Petar Pan

To odgađanje odlaska iz roditeljskog doma naziva se sindromom "Petra Pana", a povratak mamama sindromom "bumeranga". Pojava je tipična za mediteranske zemlje u kojima tradicija njeguje poseban odnos prema obitelji kao najvažnijoj instituciji.

U Hrvatskoj je još uvijek izražen "mamizam", također karakterističan za mediteranske zemlje, napominje Akrap i pojašnjava: "U nas još stanuje klasična talijanska
mamma mia
, brižna majka nositeljica katoličke obitelji, koja podržava zadržavanje djeteta u domu, posebno sinova."
Povratak roditeljima ipak je starim-novim stanodavcima okidač za buđenje zaboravljenih

obrazaca ponašanja prema vlastitoj djeci, koja su u međuvremenu odrasla i emancipirala se.

Sociologinja Vlasta Ilišin smatra kako pitanje samostalnosti kod "bumerang djece" ipak ne treba promatrati plošno.

"Možemo ustvrditi kako se djeca koja su se vratila roditeljima zapravo nikad od njih nisu ni odvojila, ali činjenica je da samostalnost ne ovisi isključivo o stambenim prilikama. Postoje djeca koja su se odselila od roditelja, a svakodnevno odlaze k mami na ručak i nose joj prljavo rublje. S druge strane, postoje oni koji još žive s mamom i tatom, ali su potpuno preuzeli brigu o obitelji. Ovog prvog ne možemo nazvati samostalnijim samo zato što ima vlastitu nekretninu", napominje Ilišin.

I na kraju - alarm: sociolozi upozoravaju da problem nastaje ako se "bumerang djeca" iz obiteljskih domova ne isele do 40. godine (muškarci) ili 35. godine (žene). Vjerojatnost da će zasnovati vlastitu obitelj nakon te dobi gotovo je neznatna.

Globus/Jutarnji.hr